

КАЛУЂЕР И ЧЕТИРИ ГРЈЕШНИКА

Био некакав богоугодни калуђер, бијеле браде и главе, који се вазда Богу мољаше. Путујући једном нотњо нанесе га пут покрај једне цркве ђе се Хришћани копају. Кад дође пред врата од авлије црковне угледа три коња, једнога црљена као крв, другог црна као угаљ, а трећег жута као чафран, ђе обигравају тамо амо околу гробова и околу цркве. Али кад виђеше калуђера, не знаде им се стрва као да их земља прождрије. Калуђер пошто виђе шта би, уклони се мало за једно дрво, док ево ти опет она иста три коња, дођоше на један гроб и над њим стадоше ногама тући и у сву вриску дријети се, док ево ти изађе из гроба један чоек средовијечан, но громорадна стаса, онако прекрштенијех рука и нога као што су га кад је умро у гроб вргли. Коњи околу њега једнако скакаху и вриштијаху, ма га не дотицаху, нити он њима што одговараше но све плакаше. Калуђер бојећи се да коњи што не учине чоеку, притрчи к њима изненада, и закле их небом и земљом да сваки стане на своме мјесту, те коњи стадоше. Онда калуђер таче штапом најприје чоека, па коње редом. Тек што којег такну, мртви оживље а коњи се у људе провргоше; па их упита: “Који сте и што сте ви? Један по један исповједите ми се на тајно или пред свијема, ако могах да вам помогнем.”

Онда рече они чоек:

“Оче духовни! ово су били моји несретњи синови, и ја сам сва три једну вечер кад су спавали заклао својом руком, пак сам тајао и никад никому казао, па ни попу на исповијести, него сам мислио исповијети при смрти, али ме уграби прије него поп приспје.”

– “А вама шта је?” – упита калуђер она три сина.

“Ми родитеља својих нијесмо шћели слушати, него противу њихове воље све друкчије радили, а не покајали се.”

Тадар калуђер извади из торбице петраиљ и требник, па најприје рече оној тројици:

“Питајте оцу својему проштење,” а оцу: “Сада ти покај се од гријехова,” те тако учинише, па поткупи сву четворицу под петраиљ и прочита им опроштену молитву. По том они пољубише калуђера у руку и пошто се између себе изгрлише и ижљубише сузе ронећи отидоше сваки у свој гроб, а калуђер својим путем казујући народу да се каје и да не би који без исповијести пошао с овога свијета.